

वा० रा०

॥ ५२ ॥

मानसं सरः ॥ अभीक्ष्णमतिशयितं यद्वर्षोदकं तेन विक्षतेषु क्षिष्टगमनेषु मार्गेष्विति शेषः ॥ यानानि रथादीनि न संपतन्ति न गच्छन्ति ॥ १६ ॥ शांतमहार्णवस्य निस्तरं गतमुद्रस्य ॥ १७ ॥ सर्जादिपुष्पैर्मिश्रं पर्वतसंबन्धिधातुभिस्ताम्रं ताम्रवर्णं मयूरशब्दैरनुप्रयातमनुसृतं जलं नद्यः शीघ्रं वहन्ति समुद्रहन्ते ॥ १८ ॥ रसाकुलं रसवत् ॥ षट् पदसन्निकाशं भ्रमरसदृशवर्णं प्रकामं यथेच्छं यथाभवतितथा प्रभुज्यते जनैरिति शेषः ॥ आम्रफलस्यातिपक्त्वात्स्वतएव भूमौ पातः ॥ १९ ॥ बलाकमालया तत्पं

संप्रस्थितामानसवासलुब्धाः प्रियान्विताः संप्रतिचक्रवाकाः ॥ अभीक्ष्णवर्षोदकविक्षतेषु यानानि मार्गेषु न संपतन्ति ॥ १६ ॥ क्वचित्प्रकाशं क्वचिदप्रकाशं नभः प्रकीर्णं बुधरं विभाति ॥ क्वचित्क्वचित्पर्वतसन्निरुद्धं रूपं यथा शांतमहार्णवस्य ॥ १७ ॥ व्यामिश्रितं सर्जकदं वपुष्पैर्नवं जलं पर्वतधातुताम्रं ॥ मयूरकेकाभिरनुप्रयातं शैलापगाः शीघ्रतरं वहन्ति ॥ १८ ॥ रसाकुलं षट्पदसन्निकाशं प्रभुज्यते जंबुफलं प्रकामं ॥ अनेकवर्णं पवनावधूतं भूमौ पतत्याम्रफलं विपक्वं ॥ १९ ॥ विद्युत्पताकाः सबलाकमालाः शैलेंद्रकूटाकृतिसन्निकाशाः ॥ गर्जन्ति मेघाः समुदीर्णनादामत्तागर्जेन्द्रा इव संयुगस्थाः ॥ २० ॥ वर्षोदकाप्यायितशाद्वलानि प्रवृत्तनृत्तोत्सववर्हिणानि ॥ वनानि निर्वृष्टबलाहकानि पश्यापराह्वेष्वधिकं विभाति ॥ २१ ॥ समुद्रहन्तः सलिलातिभारं बलाकिनो वारिधरानदन्तः ॥ महत्सुशृङ्गेषु महीधराणां विश्रम्य विश्रम्य पुनः प्रयाति ॥ २२ ॥ मेघाभिकामापरि संपतन्ती संमोदिता भाति बलाकपंक्तिः ॥ वातावधूतावरणौडरी कीलं वेवमालारुचिरां वरस्य ॥ २३ ॥

क्त्या सहिताः ॥ कूटः शिखरं तदाकारसदृशाकाराः ॥ २० ॥ प्रवृत्तेत्यादि नृत्तोत्सवप्रवृत्तमयूराणि ॥ नितरां वृष्टाबलाहकायेषु तानि ॥ २१ ॥ सलिलातिभारं सलिलरूपभारं भारवत्वाच्च विश्रम्य विश्रम्य गमनं ॥ २२ ॥ गर्भार्थं मेघेष्वभिकामोयस्याः सा ॥ परिसंपतन्ती नभसि गच्छन्ती अतएव संमोदिता हर्षवती ॥ बलाकपंक्तिरित्यार्षोऽहस्वः ॥ तदुत्प्रेक्षा वातेत्यादि ॥ वरा श्रेष्ठा पौडरीकी श्वेतपद्मसंबन्धिनी लंबा रुचिरां वरस्य मालेव ॥ २३ ॥

कि० कां०

॥ ५२ ॥